
advayatAraka

अद्वयतरक

Document Information

Text title : advayatAraka

File name : advayataarak.itx

Category : vedanta, upanishhat

Location : doc_upanishhat

Transliterated by : Sorin Suciu aka SeSe at sorins at hotmail.com

Proofread by : Sorin Suciu aka SeSe at sorins at hotmail.com

Latest update : October 1, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 21, 2023

sanskritdocuments.org

अद्वयतारक

॥ श्रीः ॥

उपनिषद्ब्रह्मयोगिविरचितं विवरणम्
श्रीमदप्पयशिवाचार्यविरचितभाष्योपेता

Invocation

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुद्व्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

Text

व्याप्येयो विषयः तदधिकारी य

Ed . II . tArakayogAdhikAraH .

अथातोऽद्वयतारकोपनिषदं व्याख्यास्यामः ।
यतये जितेन्द्रियाय शमाद्विषद्गुणपूर्णाय ॥ १ ॥

Commentary I.

श्रीमद्विश्वाधिष्ठानपरमहंससद्गुरुरामयन्द्राय नमः
द्वैतासम्भवविज्ञानसंसिद्ध्याद्वयतारकं ।
तारकब्रह्मेति गितं वन्दे श्रीरामवैभवं ॥

एतद् भवतु शुक्लयजुर्वेदप्रविभक्तये अद्वयतारकोपनिषत्
राजयोगसर्वस्वं प्रकटयन्ती ब्रह्मात्रपर्यवसन्ना दृश्यते ।
अस्याः स्वल्पग्रन्थतो विवरणमारभ्यते । अत्र
यथोक्ताधिकायुद्देशेन
श्रुतयः तारकयोगमुपदिशन्तीत्याह – अथेति ॥ अथ
कर्मोपासनाकाण्डद्वयनिर्गुणानन्तरं यतः तेन
पुरुषार्थासिद्धिः
अतः तदर्थं यत्र स्वातिरेकेण द्वयं न विद्यते तत् अद्वयं

ब्रह्म

तन्मात्रभोधिनी विद्या तारकोपनिषत् तां श्रुतयो वयं

व्याख्यास्यामः ।

कस्मा अधिकांशेण एत्यत आह - यतय एति ।

स्वाश्रमानुष्ठानपूर्वकं

देशिकं उच्यते वेदन्तश्रवणं ततो युक्तिभिः

श्रुत्यविरुद्धाभिः

मननं च कृत्वा निदिध्यसानाय यतत एति यतिः ।

अजितेन्द्रियस्य

यतित्वं कुत एत्यत आह - जितेन्द्रियायेति । जितेन्द्रियस्य

यतित्वोपपत्तेः ।

अरिषड्वर्गाङ्कान्तस्य जितेन्द्रियता कुत एत्यत आह -

शमादिषड्गुणपूर्णायेति । शमादिषड्गुणसम्पत्तेः

अरिषड्वर्गोपरतिपूर्वकत्वात् । अयं साधनवते श्रुतयः

तारकयोगमुपदिशन्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

Text

योगोपाय तत्फलम्

Ed . II . yogAnuShThAnaM tatphalaM cha .

चित्स्वप्नोऽहमिति सदा भवयन् सम्यङ्निमीलिताक्षः

किञ्चिदुन्मीलिताक्षो वाऽन्तर्दृष्ट्या भ्रूदडरादुपरि

सख्यिदानन्दतेजःकूटरूपं परं ब्रह्मावलोकयन् तद्रूपो

भवति ॥ २ ॥

Commentary I.

अयं निदिध्यसानोपायतत्फलमाह - चिदिति ॥ योगी स्वान्तः

चिद्रूपोऽस्मीति भवयन्धोन्मीलितलोचनः भ्रूमध्यादौ

सख्यिदानन्दमात्रं ब्रह्माहमस्मीत्यालोकयन्तद्रूपस्तारकरूपो

भवति ॥ २ ॥

Text

अद्भ्यतारकपदार्थौ

गर्भजन्मजरामरणभयात्संतापयति तस्मात्तारकमिति ।

शुभेभ्यश्चरौ मायिकाविति विज्ञाय सर्वविशेषं नेति नेतीति

વિહાય

યદવશિષ્યતે તતદ્વયં બ્રહ્મ ॥ ૩ ॥

Commentary I.

કિં તારકમિત્યતાહ - ગર્ભેતિ ॥ જ્યોતિર્લિડ્ગં ભ્રુવોર્મધ્યે
નિત્યં ધ્યાયેત્સદા યતિઃ । ઇતિ શ્રુતિસિદ્ધજ્યોતિર્લિડ્ગસ્ય
પ્રત્યગ્રૂપત્વેન

સ્વાજ્ઞાવિકલ્પિતગર્ભાસાદિસંસારતારકત્વાત્તારકં

પ્રત્યગાત્મેત્યર્થઃ । જીવેશભેદે સતિ

પ્રત્યગભિન્નબ્રહ્મભાવઃ કુત

ઇત્યાશડ્કય તયોર્ભેદસ્ય માયિકત્વેન મિથ્યાત્વાત્તતો યચ્છિષ્યતે
તદેવ

બ્રહ્મેત્યાહ - જીવેતિ ॥ ૩ ॥

Text

લક્ષ્યત્રયાનુસન્ધાનવિધિઃ

Ed . II . tadadhigamopAyaH

તત્સિદ્ધ્યૈ લક્ષ્યત્રયાનુસન્ધાનં કર્તવ્યં ॥ ૪ ॥

Commentary I.

તદધિગમોપાયઃ કથમિત્યત આહ તત્સિદ્ધ્યા ઇતિ ॥ ૪ ॥

Commentary II.

પરિચ્છિન્નજ્યોતીરૂપલક્ષ્યાનુસન્ધાનસ્થાપિ

ચિત્તશુદ્ધિક્લકલ્ત્વમ્

મૂર્તામૂર્તાત્મકં યત્ર તારકદ્વયમુચ્યતે ।

જ્યોતિર્દર્શનમાર્ગોક્તિં વ્યખ્યાસ્યેડદ્વયતારકં ॥

નનુ - જીવેશ્ચરૌ માયિકાવિતિ વિજ્ઞાય સર્વવિશેષં નેતિ

નેતીતિ

વિહાય યદવશિષ્યતે તતદ્વયં બ્રહ્મ ઇતિ યદુક્તં તદ્ યુક્તમેવ ।

અપિ તુ - તત્સિદ્ધ્યૈ લક્ષ્યત્રયાનુસન્ધાનં કર્તવ્યં

ઇત્યેતદ્યુક્તં ।

કુતઃ લક્ષ્યત્રયસ્ય ચ દેહાન્તર્ગતત્વેન

પરિચ્છિન્નજ્યોતિઃસ્વરૂપતયા

स्वयमपरिच्छिन्नत्वाभावात् । अद्वयब्रह्म ङि अपरिच्छिन्नं
महाकाशवत्
प्रसिद्धं । तत्सिद्धयै परिच्छिन्नलक्ष्यत्रयानुसन्धानं कथं
साधनं स्यात् । अपरिच्छिन्नब्रह्मसिद्धयै ङि
अपरिच्छिन्नब्रह्मध्यानं
कर्तव्यं । अतः षड् विरुद्धमुक्तिमिति चेत् - सत्यमेवैतत् ।
तथापि
उक्तलक्ष्यत्रयानुसन्धानद्वारा संशुद्धचित्तस्यैव
वाक्यार्थश्रवणमननसंस्कृतान्तःकरणवशीकरणपूर्वकाप्
अरिच्छिन्न-
ब्रह्मात्मैक्यानुसन्धानकरणसामर्थ्यसंभवात् ।
अन्यथा देहमध्यगतज्योतिर्दर्शनहीनस्य
वाक्यादिश्रवणादिप्रवृत्त्यसंभवाच्च परिच्छिन्नानुसन्धानं
युक्तिमित्यनुसन्धानं ॥ १-४ ॥

Text

अन्तर्लक्ष्यलक्षाणाम्

देहमध्ये ब्रह्मनाडी सुषुम्ना सूर्यरूपिणी पूर्णचन्द्राभा
वर्तते । सा तु मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरन्ध्रगामिनी भवति ।
तन्मध्ये तटित्कोटिसमानकान्त्या मृणालसूत्रवत् सुक्ष्माङ्गी
कुण्डलिनीति प्रसिद्धाऽस्ति । तां दृष्ट्वा मनसैव नरः
सर्वपापविनाशद्वारा मुक्तो भवति ।
हालोर्ध्वगललाटविशेषमण्डले निरन्तरं
तेजस्तारकयोगविस्फुरणेन पश्यति चेत् सिद्धो भवति ।
तर्जन्यग्रोन्मीलितकर्णरन्ध्रद्वये तत्र कूटारशब्दो जायते ।
तत्र
स्थिते मनसि यक्षुर्मध्यगतनीलज्योतिस्स्थलं विलोक्य
अन्तर्दृष्ट्या
निरतिशयसुभं प्राप्नोति । अत्र लुप्तये पश्यति ।
अत्रेवमन्तर्लक्ष्यलक्षाणामुमुक्षुभिरुपास्यं ॥ ५ ॥

Commentary I.

अन्तर्बाह्यमध्यमेदेन लक्ष्यं त्रिविधं । तत्र

અન્તર્લક્ષ્યલક્ષણં
 તદભ્યાસફલં ચાહ - દેહેતિ ॥ યદા કુણ્ડલિની
 પ્રાણદૃષ્ટિમનોગ્નિભિઃ
 મૂલાધારત્રિકોણાગ્રાલક્ષ્ણસુષુમ્નાઠધોવક્રં વિભિદ્ય
 તન્મધ્યે
 પ્રવિશતિ તદા બાહ્યાન્તઃપ્રપચ્યવિસ્મરણપૂર્વકં
 મુન્યન્તઃકરણં
 નિર્વિકલ્પબ્રહ્મપદં ભજતિ । મુનિઃ નિર્વિકલ્પજ્ઞાનાત્ વિકલ્પાત્
 મુક્તો
 ભવતીત્યર્થઃ । તત્સિદ્ધ્યુપાયઃ કઃ ઇત્યત આહ - ફાલેતિ ।
 તદ્ગતસુખાનુભવોપાયં વદન્ અન્તર્લક્ષ્યં ઉપસંહરતિ -
 તર્જનીતિ ।
 સુખં પ્રાપ્નોતિ ન કેવલં કર્ણરન્દ્રયે એવં હૃદયે ॥ ૫ ॥

Text

બહિર્લક્ષ્યલક્ષણમ્
 અથ બહિર્લક્ષ્યલક્ષણં । નાસિકાગ્રે ચતુર્ભિઃ
 ષડ્ભિરષ્ટભિઃ
 દશભિઃ દ્વાદશભિઃ ક્રમાત્ અડ્ગુલાલન્તે
 નીલદ્યુતિશ્યામત્વસદ્ગ્રક્તભડ્ગીસ્ફુરત્પીતવર્ણદ્વયોપેતં
 વ્યોમ
 યદિ પશ્યતિ સ તુ યોગી ભવતિ । ચલદૃષ્ટયા
 વ્યોમભાગવીક્ષિતુઃ
 પુરુષસ્ય દૃષ્ટયગ્રે જ્યોતિર્મયૂખા વર્તતે । તદ્દર્શનિન યોગી
 ભવતિ ।
 તમકાચ્ચનસહુશજ્યોતિર્મયૂખા અપાડ્ગાન્તે ભૂમૌ વા
 પશ્યતિ
 તદ્દૃષ્ટિઃ સ્થિરા ભવતિ । શિર્ષોપરિ
 દ્વાદશાડ્ગુલસમીક્ષિતુઃ
 અમૃતત્વં ભવતિ । યત્ર કુત્ર સ્થિતસ્ય શિરસિ
 વ્યોમજ્યોતિર્દૃષ્ટં
 ચેત્ સ તુ યોગી ભવતિ ॥ ૬ ॥

Commentary I.

अखिलक्षयलक्षणमाह - अथेति । योगी भवति
 छत्यादिऋत्स्नोपनिषत्
 प्रायशो माण्डलब्राह्मणोपनिषद्व्याख्यानेन व्याख्यातं
 स्यादिति
 मन्तव्यं ॥ ६ ॥

Text

मध्यलक्षयलक्षणम्

अथ मध्यलक्षयलक्षणं
 प्रातश्चित्रादिवर्षाभाण्डसूर्ययङ्कवत् वक्षिवालावलीवत्
 तद्विहीनान्तरिक्षवत् पश्यति । तदाकाराकारितया अवतिष्ठति ।
 तद्भूयोदशनेन गुणरहिताकाशं भवति ।
 विस्फुरत्तारकाकारदीप्यमानगाढतमोपमं परमाकाशं
 भवति ।
 कालानलसमद्योतमानं मलाकाशं भवति ।
 सर्वोत्कृष्टपरमद्युतिप्रद्योतमानं तत्त्वाकाशं भवति ।
 कोटिसूर्यप्रकाशवैभवसङ्काशं सूर्याकाशं भवति ।
 अथेवं आख्यायन्तरस्थव्योमपञ्चकं तारकलक्ष्यं । तद्दर्शी
 विमुक्तकलस्तादृग्व्योमसमानो भवति । तस्मात्तारक अथ
 लक्ष्यममनस्ककलप्रदं भवति ॥ ७ ॥

Commentary I.

अन्तर्बाल्यलक्षयस्वरूपमुक्त्वा मध्यलक्षयस्वरूपमाह - अथेति ।
 तद्दर्शी विमुक्तस्वाज्ञानतत्कार्यकलः । यस्मादेवं तस्मात् ॥ ७ ॥

Commentary II.

उक्तानां लक्ष्यत्रयव्योम्नां भौतिकत्वशङ्का

नन्विल अन्तर्लक्ष्यबाल्यलक्ष्यमध्यलक्षयलक्षणेषु
 उच्यमानेषु
 नीलरक्तपीत्रचित्रादिवर्षयुक्तव्योमदर्शनानि अवगम्यन्ते ।
 नैतैः
 दर्शनैः किञ्चिदपि भुमुक्षोः प्रयोजनं भवितुमर्हति । कुतः
 नानाविधज्योतिर्विषयकत्वेन भौतिकत्वात् । यदिति

ब्रह्मज्योतिर्दर्शनं

स्यात्तदा ङममुक्त्यै वा तत् उपयुक्तं स्यात् । न तु तदेतत् ।

ब्रह्मणः

एवं नानाविधत्वाभावात् । भौतिकानि तु ज्योतीषि

उपाधिभेदात्

बहुविधानि भवितुमर्हन्ति । तस्मात्

प्रपञ्चितलक्षणबहुविधज्योतिर्दर्शनानि सिद्ध्यर्थकानि स्युः ।

उपनिषदां वैयर्थ्यकल्पनानर्हत्वात् । एति चेत् -

तन्निरसनेन ओषां मुमुक्षुपयोगित्वनिर्णयः

अत्रोच्यते । निर्विशेषस्य परस्य ब्रह्मणो एव ऐतानि ज्योतीषि

एति ।

दुतः भौतिकज्योतिषं देहाद्धृदिः दर्शनीयत्वेन

देहान्तदर्शनायोग्यत्वात् । प्रत्यगात्मज्योतिषः ऐक्यपत्वेऽपि

विविधनाडीवन्नाडीसम्बन्धवशात् नानावर्णोपपत्तेः ।

यथा

ऐक्यवृत्तिमानध्यात्मा नानानाडीसम्बन्धवशात्

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थाविशेषैः नानाविधः अनुभूयते

तद्वत् ।

यद्यपि ऐतेषां ज्योतिषांभेदात्त्वेन दर्शनविधयत्वाभावात्

ङममुक्त्यै

परम्परया सधोमुक्त्यै वा साधनत्वात् स्यात् । न तु साक्षात्

सधोमुक्त्यै । न तु तावता सिद्ध्यर्थकानि मुमुक्षोः

अनुपयुक्तानीति

वक्तुं युक्तं ॥ ५-७ ॥

Text

द्विविधं तारकम्

तत्तारकं द्विविधं पूर्वार्धं तारकमुत्तरार्धममनस्कं

येति । तदेष श्लोको भवेति -

तद्योगं य द्विधा विद्धि पूर्वोत्तरविधानतः ।

पूर्वं तु तारकं विधात् अमनस्कं तदुत्तरमिति ॥ ८ ॥

Text

तारकयोगसिद्धिः

Ed . II. तारकयोगस्य सोमसूर्यैक्यदर्शनैककलकत्वं ।

अक्षयन्तस्तारयोः यन्द्रसूर्यप्रतिकूलनं भवति ।

तारकाभ्यां

सूर्ययन्द्रमाण्डलदर्शनं ब्रह्माण्डमिव

पिण्डाण्डशिरोमध्यस्थाकाशे रवीन्दुमाण्डलद्वितयमस्तीति

निश्चित्य

तारकाभ्यां तद्दर्शनं । अत्राप्युभयैक्यदृष्ट्या मनोयुक्तं

ध्यायेत् तद्योगाभावे षण्डयप्रवृत्तेरनवकाशात् ।

तस्मात्तन्तर्दृष्ट्या तारक एवानुसंधेयः ॥ ८ ॥

Commentary I.

ब्रह्माण्डवत् पिण्डाण्डेऽपि रवीन्दू विद्येते षति निश्चित्य

तारकाभ्यां

तदैक्यदर्शनतः तारकयोगसिद्धिः भवेदित्याह – अक्षीति ॥

अयोगी

यथा ब्रह्माण्डस्थयन्द्रसूर्यौ मनस्सलङ्कृततारकाभ्यां

पश्यति

तथा योगी स्वमस्तकाकाशविभातरवीन्दुद्वयं

मनस्सलङ्कृतताराभ्यां

अवलोकयेदित्यर्थः । उपदर्शनस्य यक्ष्मुरधीनत्वात् किं

मनसेत्यत

आह – तदिति । मनसि अन्यत्र व्यापृते रूपादिग्रहणशक्तिः

यक्ष्मुराद्यैः

नास्तीत्यत्र अन्यत्रमना अभूवं नादर्शमन्यत्रमना अभूवं

नाश्रौषमित्यादिश्रुतेः । यस्मादेवं तस्मात् ॥ ८ ॥

Commentary II.

ननु निर्गुणाकाशं परमाकाशं मलाकाशं तत्त्वाकाशं

सूर्याकाशं चेति तारकलक्ष्यं आकाशपञ्चकमभिधीयते ।

अत्र

कथं पूर्वोत्तरार्धविभागः षति । अत्रोच्यते ।

उभयैक्यदृष्ट्या

મનોયુક્તં ધ્યાયેતિતિ તાર એવાનુસન્ધેયઃ । ઇતિ ચ
 ધ્યાનયોગાભ્યાસસ્ય
 વિહિતત્વાત્ । તદભ્યાસકાલઃ પૂર્વાર્ધઃ તારકયોગસંજ્ઞકઃ
 તત્કલીભૂતજ્યોતિર્દૃશનકાલઃ ઉત્તરાર્ધઃ
 અમનસ્કયોગસંજ્ઞકઃ ।
 એવમેવ ચ આકાશપગ્ચકદર્શને પૂર્વોત્તરવિભાગો મન્તવ્યઃ ॥ ૯ ॥

Text

મૂર્તામૂર્તભેદેન દ્વિવિધમનુસન્ધેયમ્
 તારકં દ્વિવિધં મૂર્તિતારકં અમૂર્તિતારકં ચેતિ ।
 યતિન્દ્રિયાન્તં તત્ મૂર્તિમત્ । યત્ ભ્રુયુગાતીતં તત્ અમૂર્તિમત્ ।
 સર્વત્ર અન્તઃપદાર્થવિવેચને મનોયુક્તાભ્યાસ ઇષ્યતે ।
 તારકાભ્યં
 તદૂર્ધ્વસ્થસત્ત્વદર્શનાત્ મનોયુક્તેન અન્તરીક્ષણેન
 સસ્થિદાનન્દસ્વરૂપં બ્રહ્મૈવ । તસ્માત્ શુક્લતેજોમયં બ્રહ્મેતિ
 સિદ્ધં ।
 તદ્બ્રહ્મ મનઃસહકારિચક્ષુષા અન્તર્દૃષ્ટ્યા વેદ્યં ભવતિ ।
 એવમમૂર્તિતારકમપિ । મનોયુક્તેન ચક્ષુષૈવ દહરાદિકં
 વેદ્યં
 ભવતિ રૂપગ્રહણપ્રયોચનસ્ય મનશ્ચક્ષુરધીનત્વાત્
 બાહ્યવદાન્તરેડપિ આત્મમનશ્ચક્ષુઃસંયોગેનૈવ
 રૂપગ્રહણકાર્યોદયાત્ ।
 તસ્માન્મનોયુક્તા અન્તર્દૃષ્ટિઃ તારકપ્રકાશાય ભવતિ ॥ ૧૦ ॥

Commentary I.

યદનુસન્ધેયં તત્ કતિવિધમિત્યત્ર તત્તારકં ॥
 બાહ્યપદાર્થવિવેચનવત્ અન્તઃપદાર્થવિવેચનમપિ
 મનશ્ચક્ષુરધીનમિત્યાહ - સર્વત્રેતિ ।
 તદૂર્ધ્વસ્થસત્ત્વદર્શનાત્
 ભ્રૂમધ્યોર્ધ્વવિલસિતોત્તરતારકલક્ષ્યદર્શનાત્ ।
 કેનૈતદર્શનીયમિત્યત્ર મનોયુક્તેનેતિ । બ્રહ્મૈવ
 ઉત્તરતારકલક્ષ્યમિત્યનુસંધેયં । યસ્માદેવં તસ્માત્ ।
 ભ્રૂમધ્યાદિસ્થલવિલસિત્શુક્લતેજસો મનઃકલ્પિતત્ત્વેડપિ

ब्रह्मणः

सर्वव्यापकत्वेन तत्रापि विद्यमानत्वात् तदेव ब्रह्मेति
अभिमतद्रुद्धिम्ना
वीने तत्र मनसि कल्पकसापेक्षकल्पनावैरणये निर्विकल्पकं
ब्रह्मैव
अवशिष्यते इत्यर्थः । यत्तेजो मनःकल्पितं तद्ब्रह्म ।
यस्मादेवं तस्मात् ॥ १० ॥

Commentary II.

मूर्तितारकामूर्तितारकयोश्च
धन्धान्तभ्रूयुगातीतत्वकथनेन
सगुणमूर्तिध्यानपरत्वं यावगन्तव्यं । सगुणमूर्तिध्यानस्य
य
निष्कामकृतस्य य इममुक्तिचित्तशुद्धिप्रयोजनतया
सुप्रसिद्धत्वात् ॥ १० ॥

Text

तारकयोगस्वरूपं

भ्रूयुगमध्यभिले दृष्टिं तद्वारा उर्ध्वस्थिततेज
आविर्भूतं
तारकयोगो भवति । तेन सङ्ग मनोयुक्तं तारकं सुसंयोज्य
प्रयत्नेन
भ्रूयुगं सावधानतया किञ्चिद्दूर्ध्वभक्षेपयेत् । इति
पूर्वतारकयोगः । उत्तरं तु अमूर्तिमतमनस्कमित्युच्यते ।
तालुमूलोर्ध्वभागे मळान् ज्योतिर्मयूपो वर्तते । तत्
योगिभिर्धर्म्यं ।
तस्मात्प्रिमादिसिद्धिर्भवति ॥ ११ ॥

Commentary I.

कोऽयं तारकयोग इत्यत्र भ्रूयुगमध्यभिले तत्रत्याज्ञायके
दृष्टियुगं संनिवेश्य । सावधानतया विलोकयन् । ध्येयं
तज्ज्योतिः ब्रह्मेति योगिभिश्चिन्त्यमित्यर्थः । ततः किं
भवतीत्यत्र
तस्मादिति ॥ ११ ॥

Commentary II.

પ્રકૃતયોગે પૂર્ણમનોવિલયાભાવેન દૃશ્યમાનજ્યોતિષઃ

પ્રત્યગાત્મસ્વરૂપત્વનિર્ણયઃ

ઇદં જ્યોતિઃ ત્વંપદાર્થઃ આહોસ્વિત્ તત્પદાર્થઃ ઇતિ
સંશીયતે ।

કુતઃ સંશયઃ ત્વંપદાર્થવિવેચન ઇતિ સચ્ચિદાનન્દસ્વરૂપં

બ્રહ્મૈવેતિ ચ ઉક્તત્વાત્ । અત્રોચ્યતે । ત્વંપદાર્થઃ

પ્રત્યગાત્મૈવ ।

બ્રહ્માંશત્વાત્તુ બ્રહ્મત્વમુપચર્યતે સાક્ષાદ્બ્રહ્મયોગો હિ

મનોવિયુક્તાભ્યાસરૂપઃ । તત્રૈવ મનોનાશસમ્ભવાત્ ।

મનોયુક્તાભ્યાસસ્તુ પ્રકૃતઃ કણ્ઠરવોક્તઃ ।

મનસ્સહકારિચક્ષુષા

વેદ્યં ભવતીતિ ચ । યદિ મનસૈવ વેદ્યમિત્યુક્તં તદા

અન્તર્દૃષ્ટેઃ

મનોઽનન્યત્વાત્ મનસઃ બ્રહ્મણિ વિલયસમ્ભવાચ્ચ

અખણ્ડબ્રહ્મયોગ

એવ વિવક્ષિતઃ ઇતિ વક્તું શક્યં । ન તુ તદસ્તિ ।

પ્રત્યગાત્મયોગે ચ

આન્તરે બાહ્યવત્ આત્મમનશ્ચક્ષુસ્સંયોગેનૈવ

રૂપગ્રહણકાર્યોદયઃ

સ્યાત્ । ન તુ બ્રહ્મયોગે તદીયાખણ્ડસમ્યગ્દર્શનં

ચક્ષુરધીનં

મનોઽદીનં વા ભવતિ । ચક્ષુર્મનસી પૃષ્ઠતઃ કૃત્વા

સ્વયંપ્રકાશમાનત્વાત્ । નનુ મનોયુક્તાન્તર્દૃષ્ટિરિત્યુક્તત્વાત્

મનસઃ

અન્તર્દૃષ્ટિદ્વારા બ્રહ્મણિ વિલય એવ અર્થાદવગમ્યતે ઇતિ ચેત્ર ।

બાહ્યવદિત્યુક્તત્વેન પ્રકૃતયોગે મનોવિલયાસમ્ભવાત્ ।

તાત્કાલિકસ્તુ

મનોલયઃ સુષુપ્તસ્યેવ નાત્યન્ત શ્વાધ્યતમો ભવિતુમર્હતિ ।

યદ્વા

ક્રમમુક્તિસાધનીભૂતોઽપિ સ મનોલયઃ

पुनर्जन्मबीजमर्जनाभावात्
न नाशापरपर्यायः धृत्यवगन्तव्यं ॥ ११ ॥

Text

शाम्भवीमुद्रा

अन्तर्बाह्यलक्ष्ये दृष्टौ निमेषोन्मेषवर्जितायां सत्यं
सांभवी मुद्रा भवति । तन्मुद्राङ्गुष्ठानिनिवासात् भूमिः
पवित्रा भवति । तद्दृष्ट्या सर्वे लोकाः पवित्रा भवन्ति ।
तादृशपरमयोगिपूजा यस्य लभ्यते सोऽपि मुक्तो भवति ॥ १२ ॥

Commentary I.

यत्योगिभिः ध्येयमुक्तं पर्यवसाने तदेव सांभवी मुद्रा
भवतीत्याह अन्तरिति ॥ मुद्रा भवति धृत्यत्र
अन्तर्लक्ष्यं बहिर्दृष्टिः निमेषोन्मेषवर्जिता ।
अेषा सा शाम्भवी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥
इति श्रुतेः । तन्मुद्राङ्गुष्ठयोगिनं स्तौति - तदिति । पवित्रा
भवति
धृत्यत्र स्वपादन्यासमात्रेण पावयन् वसुधातलं इति
स्वरूपदर्शनोक्तेः । पवित्रा भवन्ति -
स्वेयरा भूयराः सर्वे ब्रह्मविदृष्टिगोयराः ।
सद्य एव विमुख्यन्ते कोटिजन्मार्जितैरधैः ॥
इति श्रुतेः ॥ १२ ॥

Text

अन्तर्लक्ष्यविकल्पाः

अन्तर्लक्ष्यज्वलज्ज्योतिःस्वरूपं भवति । परमगुरुपदेशेन
सहस्रारज्वलज्ज्योतिर्वा बुद्धिगुडानिहितशिज्ज्योतिर्वा
षोडशान्तस्थतुरीयचैतन्यं वा अन्तर्लक्ष्यं भवति ।
तद्दर्शनं
सदाचार्यमूलं ॥ १३ ॥

Commentary I.

अन्तर्लक्ष्यं विकल्प्य निर्धारयति - परमेति ॥ उक्तविकल्पानां
अेकार्थपर्यवसायित्वात् तद्दर्शनमूलं डिमित्यत्र -

तद्दर्शनमिति ॥ १३ ॥

Text

आचार्यलक्षणम्

आचार्यो वेदसम्पन्नो विषयुभक्तो विमत्सरः ।

योगज्ञो योगनिष्ठश्च सदा योगात्मकः शुचिः ॥ १४ ॥

गुरुभक्तिसमायुक्तः पुरुषो विशेषतः ।

अेवं लक्षणसम्पन्नो गुरुरित्यभिधीयते ॥ १५ ॥

गुशब्दस्त्वन्धकारः स्यात् रुशब्दस्तन्निरोधकः ।

अन्धकारनिरोधित्वात् गुरुरित्यभिधीयते ॥ १६ ॥

गुरुरेव परं ब्रह्म गुरुरेव परा गतिः ।

गुरुरेव परा विद्या गुरुरेव परायणं ॥ १७ ॥

गुरुरेव परा काष्ठा गुरुरेव परं धनं ।

यस्मात्तदुपदेष्टाऽसौ तस्माद्गुरुतरो गुरुरिति ॥ १८ ॥

Commentary I.

आचार्यलक्षणमुक्त्वा गुरुशब्दार्थमाह - गुशब्दस्त्विति ॥ १४-१८ ॥

Commentary II.

परमात्मदर्शनाद्गोभूतप्रत्यगात्मदर्शनस्य सर्वथा

अनुपेक्षाणीयत्वोद्धोषः

नन्विल तादृशपरमयोगिपूजा यस्य लभ्यते सोऽपि मुक्तो

भवतीति

अेतादृशानि वाक्यानि अर्थवादाः अेवस्युः । कुतः

सहस्रारज्वलज्ज्योतिर्वा -

धत्यादिव्याक्योक्तदेऽपरिच्छिन्नज्योतिर्मात्रे

पर्यवसन्नाथाः अस्याः उपनिषद आद्यन्तपर्यालोचनेऽपि

अपरिच्छिन्नब्रह्मात्मैक्ययोगस्य क्वचिदपि अनुक्तत्वात् । इति चेत् -

अत्रोच्यते ।

सत्यमेवैतत् । त्वंपदलक्ष्यार्थसिद्ध्य

अहंपदलक्ष्यार्थस्यापि

सिद्धित्वेन कैमुतिकन्यायात् ब्रह्मपदार्थसिद्धेः कथं

त्वमहंपदार्थयोः भेदः नायं दोषः । त्वं पदस्य

भाऽऽप्रत्यगात्मार्थकत्वात् । अहंपदस्य
 तत्त्वमसिवाक्यार्थज्ञानोदयानन्तरं
 अभाऽऽब्रह्मयोगाभ्यासार्थं
 ग्राह्यत्वेन अभाऽऽप्रत्यगात्मार्थकत्वाच्च त्वमहंपदयोः
 भेदस्य
 विस्मयत्वात् । तस्मादत्र उक्तयोगिनः सद्योमुक्त्यभावेन
 औपचरिकपरमत्वेन य प्रकृतवाक्यानि अर्थवादा एव । तथापि
 स्वदेहान्तर्वर्तिज्योतिर्दर्शनं विना तत्त्वमसि इति
 उपदिशतामहं
 ब्रह्मास्मीति वाज्जानेश प्रलपतां य भ्रान्ततमानां
 कल्पकोटिष्वपि संसारबन्धान्मोक्षासम्भवात्
 मोक्षप्रथमसाधनत्वाख्यास्य दर्शनस्य उपेक्षा न कदापि
 कार्या इति
 स्थितं ॥ १२-१८ ॥

Text

ग्रन्थाभ्यासकृत्वम्

यः सकृद्व्याख्यति तस्य संसारमोचनं भवति ।
 सर्वजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति । सर्वान्
 कामानवाप्नोति ।
 सर्वपुरुषार्थसिद्धिर्भवति । य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥ १८ ॥

Commentary I.

ग्रन्थतदर्थपठनानुसन्धानकृत्वमहा - य इति ॥
 कामाकामधियां
 पठनकृत्वं सर्वकामाप्तिः परमपुरुषार्थसिद्धिश्च ।
 इत्युपनिषच्छब्दः अद्वयतारकोपनिषत्समास्यर्थः ॥ १८ ॥
 श्रीवासुदेवेन्द्रशिष्योपनिषद्ब्रह्मयोगिना ।
 अद्वयोपनिषद्व्याख्या विजितेश्वरगोचरा ।
 अद्वयोपनिषद्व्याख्याग्रन्थोऽशीतिरितीरितः ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुद्व्यते ।
 पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

एति श्रीमदीशाधयोत्तरशतोपनिषच्छास्त्रविवरणे

त्रिपञ्चाशत्सङ्ख्यापूरकं अद्वयतारकोपनिषद्विवरणम्

सम्पूर्णम् ।

एति श्रीमत्सुन्दरेश्वरताताचार्यशिष्याप्ययशिवाचार्यकृतिषु

अद्वयतारकोपनिषद्भाष्यं समाप्तं ॥ ॐ ॥

ॐ श्रीमद्विष्णुविष्णुनपरमहंससद्गुरुभयन्दार्पणमस्तु ॥

Encoded and proofread by Sorin Suciú aka SeSe at sorins at hotmail.com.

advayatAraka

pdf was typeset on January 21, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

